

REVOLUSJONENS RØST

STUDER FORMANN MAOS SKRIFTER,
FØLG HANS LÆRE OG HANDLE I
SAMSVAR MED HANS RETTLEIING.

Lin Piao.

Leiravis for SUF's sommerleir
Tromøya 4.-11. august 1968

NR. 6 LØRDAG 10/8

PRIS kr. 0,25

INNHOOLD:

LEDER.....	side	1
FOLKEMAKTA I NANTES.....	side	2
STATEN OG REVOLUSJONEN...	side	3
SUF's ORGANISATORISKE ARBEIDE.....	side	5
PRESSEMELDING.....	side	6
REDAKSJONELT.....	side	7
RUDOLF NILSEN: EN SØRGELIG VISE.....	side	8

LEDER:

Diskusjonen i går om staten og revolusjonen var svært avklarende, særlig i spørsmålet om den demokratiske sentralismen. Vi vil her forsøke å knytte dette sammen med SUFs framtidige arbeid.

I en god del av SUF er vi nå i ferd med å utvikle en arbeidstil som minner svært mye om den demokratiske sentralismen. Det vil si at det er diskusjonene på grunnplanet blant medlemmene som danner grunnlaget for vedtak fattet i sentrale organer, og at den linja man så har diskutert seg fram til blir forpliktende for medlemmene. Sjølsagt ville det være en forfalskning å si at den demokratiske sentralismen er gjennomført i SUF: Det begås fortsatt mange brudd med dette marxistisk-leninistiske prinsippet både på grunnplanet og i de sentrale organer.

Et eksempel som blei trukket fram i diskusjoner i går som et eksempel på byråkratisk sentralisme er det forslaget Oslo/Akershus SUFs styre har lagt fram som hovedretningslinjer i arbeidet i fylkesorganisasjonen. Vi mener det tvert om er et godt eksempel på den arbeidsstilen vi bør tillempe, den demokratiske sentralismen. Her har man nemlig gjort det slik at man gjennom grundige diskusjoner i fylkestyret har kommet fram til et forslag, som deretter har blitt sendt ut til laga med en kraftig appel om å studere, diskutere og kritisere framlegget. Resultatet har vært at mange av laga er kommet med konstruktiv kritikk som kommer til å bety at det forslaget som vedtas kommer til å avvike på en del punkter fra det opprinnelige. Men når så medlemmene gjennom diskusjon er kommet fram til ei linje, må den sosialistiske disiplinen kreve at linja blir fulgt fullt ut. Som Formann Mao sier er det ikke tillatt i en organisasjon som vår å handle mot et fattet vedtak.

I motsetning til den demokratiske sentralisme står den byråkratiske sentralisme. Den er en borgelig arbeidsstil som står direkte i motstrid med medlemmenes interesser, og en sosialistisk organisasjon med den byråkratiske sentralismen som arbeidstil vil snart opphøre å være sosialistisk. Den byråkratiske sentralismen er slik vi kjenner den fra SF, nemlig at vedtak fattes over hodet på flertallet av medlemmene uten noen debatt i organisasjonen. En slik arbeidsstil må vi vokte oss mot, og det er riktig, det er vår plikt å kritisere alle tendenser i retning byråkratisk sentralisme i SUF for å etablere den proletariske linja: Demokratisk sentralisme.

Noen folk som ikke er villige til å godkjenne den demokratiske sentralismen kjører opp en annen arbeidsstil. Det er en arbeidstil som vi har kalt den udemokratiske desentralismen. De som lanserer denne arbeidsstilen, kaller den desentralistisk og demokratisk, men vi mener at dette er innbyrdes uforenlige begreper. Som kamerat Benito Scocozza har vist med eksempler fra Venstresocialistene i Danmark, fører denne desentraliserte linja til at enhver retning kan virke i partiet. Slik vil det lett bli slik at en minoritet virker skadelig på majoriteten.

II

Folkemakten i Nantes. av Svein

Som et eksempel på de spirene til proletarisk organisering av samfunnet som fant sted i løpet av den revolusjonære situasjonen i Frankrike i vår, nevnte Bo Gustavsson det som skjedde i Nantes - en by i den vestlige delen av Frankrike med om lag 100 000 innbyggere.

Det heile begynte den 29.mai. Lastebilsjåførere og studenter organiserte veisperringer. Bare personbiler og lastebiler som fraktet matvarer fikk anledning til å passere.

Omkring klokka ti om formiddagen angrep 150 politifolk fra opprørspolitiet arbeiderne og studentene. Mange ble såret - en student svært alvorlig. Etter at en av sperringene var blitt angrepet av politiet, ble alle sperringene forsterket med 500 mann. Etter dette opphørte angrepene.

På samme måte som Pariskommunen blei Nantes organisert uten statlig støtte. Allerede de første dagene av streiken viste at staten var satt ut av funksjon. Faktum var at arbeidere og bønder kontrollerte Nantes effektivt gjennom fagforeningene. Blant det viktigste som denne bevegelsen viste folket, var at det hadde kapasitet til å organisere seg sjøl. I den sentrale streikekomitéen samarbeida arbeidere og bønder, og etter forslag fra dem kom studentene til Rådhuset for å arbeide.

Samtidig blei en sentral streikekomité planlagt. Den omfattet 7 fagforeninger, 3 arbeidersyndikater, 2 bondesyndikater og 2 studentsyndikater.

De bydelskomitéene som blei organisert viste seg å være effektive når det gjaldt organiseringa av matvareforsyninga. En av bydelskomitéene satte opp fire veggaviser i distriktet. At den politiske bevisstheten var høy, framgår av følgende parole: "En kraftig økning av lønene uten forandring av de økonomiske og politiske strukturene er det samme som stigende levekostnader og samme elendighet som før."

Den sentrale streikekomitéen hadde ansvaret for matvareforsyninga. Det okkuperte matvarelageret var samarbeidsentral for bydelskomitéene og de sentrale streikekomitéene. Bydelskomitéer blei stifta i alle arbeiderkvarterer i Nantes. Seks utsalgsteder blei åpna på skolene. Jordbruksyndikatet manta i en appell til solidaritet mellom arbeidere og bønder i arbeidet med å organisere matvareforsyninga. En organiserte lag som besto av arbeidere og studenter for å hjelpe bondene med å hylpe poteter og annet gardsarbeid.

Transportvesenet blei opprettholdt heile tida - i begynnelsen ved hjelp av varebiler. Seinere ved hjelp av de kommunale bussene.

III

Prisene var de samme som framstillingskostnadene. Prisen på en liter melk sank fra 80 til 50 centimes, mens prisen på en kilo poteter gikk ned fra 70 til 12 centimes. De store butikkeierne blei tvunget til å stenge. Hver morgen gikk fagforeningsrepresentantene ut og kontrollerte vareprisene. De kontrollerte at selgerne fulgte den oppsatte prislista som anga minimums- og maksimumspriser.

Arbeiderne arbeidet bare i industrier som produserer for å tilfredsstille de fundamentale behov. Sjuke- og helsestellet blei også opprettholdt.

Brensel og drivstoff som bøndene hadde behov for, blei levert i normalt omfang. De streikende sørget for at bøndene fikk syntetisk fôr. Samarbeidet mellom arbeidere og bønder blei gjort til virkelighet på dette punktet.

Barna til de streikende blei tatt hand om av fagorganiserte lærere. Streikekomitéene i skolene tok på seg ansvaret.

Fagforeningene delte ut matkuponger til familier med økonomiske vanskeligheter. Detaljistenes og apotekernes fagforeninger delte ut kuponger som kunne løses inn på trygdekassene.

Nantes er et konkret eksempel som viser at et arbeiderstyre er mulig. Hvis fagforeningene og arbeiderpartiene hadde utnyttet mulighetene til sosial omvelting, ville klassekampen ha utvikla seg videre - ikke bare i Nantes, men i alle franske industribyer.

S T A T E N O G R E V O L U S J O N E N

Bo Gustavsson sa innledningsvis i sitt foredrag at teorien om staten og revolusjonen er det viktigste temaet for den revolusjonære bevegelsen. Han tok så utgangspunkt i et sitat av Lenin der Lenin behandla den kastreringa av marxismen som foregikk. I dag foregår det også en kastrering av marxismen der det revolusjonære innholdet blir fjerna. Dette gir seg uttrykk i teorier som at en kan nå fram til sosialismen gjennom "strukture reformer". Kastreringa foregår også i den del av verden som kaller seg sosialistisk, men som ikke er det: de revisjonistiske landa. Lenins lære om statens klassekarakter er forkasta, og det de kaller folkets stat er i virkeligheten de privilegertes stat.

Læra om klassekampen er ikke skapt av Marx, det er ikke det som er det vesentlige i marxismen. Det nye i Marx si lære var påvisningen av at klassekampen måtte resultere i proletariatets diktatur som overgangsstadium til kommunismen. At den har innsikt i dette er krite-

IV

riet på om en er en virkelig sosialist. Den som ikke ser hvorledes en kan bryte ned det borgerlige samfunn, og dette kan bare brytes ned gjennom proletariatets diktatur, han er ingen sosialist.

Staten oppsto med privateiendommen som et undertrykkingsapparat for utbytterne for å forsvare utbyttinga. Staten er et redskap for en klasse til å undertrykke andre. Statsmakta må alltid være et diktatur, da staten er et produkt av de uforsonlige klassemotsetninger. Staten i et kapitalistisk samfunn er et undertrykkingsapparat for borgerskapet som utøver diktatur over arbeiderklassen.

Hvordan den borgerlige staten fungerer vart godt illustrert i Frankrike i vår med politiets terror mot befolkningen og sammentrekningen av militære tropper rundt Paris som skulle settes inn mot studentenes og arbeidernes revolusjonære kamp om nødvendig. Når klasse-motsetningene skjerpes viser staten sitt sanne ansikt. I Frankrike viste og spiren til en stat som står i proletariatets tjeneste seg: I Nantes vart det oppretta arbeidermakt som viste at det er mulig for arbeiderane å danne sin eiga stat.

Årsaka til at revolten ikke nådde lengre finner en i den revisjonistiske politikken til "kommunistpartiet". Revisjonistene prøvde å hindre streikene og motarbeidet forbindelsen mellom studentene og arbeiderane. Arbeiderane ville ha makta, men makta ville ikke revisjonistene gi dem. Utviklinga i Frankrike er også en illustrasjon på at det er umulig å nå fram til sosialismen på parlamentarisk vei.

Konklusjonen var at Lenins teorier om staten og revolusjonen framleis er aktuelle og reelle. Det vil være et svik mot arbeiderklassen å gå fra disse.

Bo Gustavsson tilhakeviste grundig synet at staten i f.eks. Norge og Sverige har endra karakter. Staten er fortsatt et undertrykkingsapparat i hendene på borgerskapet. Dette kan vi bare gjøre slutt på ved at det nåværende statsapparatet blir brutt ned og proletariatets diktatur oppretta. At dette vil komme på dagsordenen viser skjerpinga av klasse-motsetningene ute i verda, også i Europa.

Studentene må forenes med arbeiderne i den revolusjonære kampen, og utviklinga påskynder nødvendigheten av å skape marxist-leninistiske partier. Vi har ikke slike partier, verken i Norge Sverige eller Danmark. Uten slike partier har arbeiderklassen ikke det redskapet de trenger i sin kamp. Skal en kunne skape slike partier, må en tillegne seg marxismen-leninismen, Mao Tse-tungs tenkning gjennom grundige studier.

Til slutt presiserte Bo Gustavsson at demokratiet er en statsform. Det borgerlige demokratiet er demokrati for utsugerne og diktatur over det store flertallet. Utviklinga fram til kommunismen går

gjennom proletariatets diktatur. Proletariatets diktatur er demokrati for det store flertallet og dette må utøve diktatur over restene av utbytterne. Når det ikke lenger finnes klasser, blir det et virkelig fullstendig demokrati. Men da dør demokratiet bort, da demokratiet er knyttet til staten som maktorgan for en klasse, og denne staten dør bort.

I debatten etter Bo Gustavssons innledning kom det ingen motstand mot det synet han hadde på staten. Debatten viste at det var en del uklarhet blant enkelte om hva demokratisk sentralisme er. Det samme viste seg i spørsmålet om kaderparti. Debatten var oppklarende for mange når det gjaldt disse ting, viktigheten av demokratisk sentralisme vart understreka og det var stor enighet om å diskutere organisatoriske prinsipper i vår organisasjon på basis av demokratisk sentralisme. Nødvendigheten av en sterk kamporganisasjon, et kaderparti, vart også understreka. Dette partiet måtte stadig ha god forbindelse med massene, det vil si følge masselinja i sin praksis.

Ø. U!

SUFs organisatoriske arbeid.

Hovedformålet med gruppediskusjonen om det organisatoriske arbeidet var ikke i første rekke å drøfte organisasjonsstrukturer reint prinsipielt - som demokratisk sentralisme, desentralisering e.l. Dette har fått brei plass under andre debatter. Hovedformålet var å lære av hverandre, trekke erfaringer fra hverandres politiske praksis, arbeidsmåter og lagsaktivitet.

Det er sjløst umulig å gi noen fullstendig oppsummering av det som kom fram i gruppeledernes rapporter og i plenumsdebatten etterpå. Detaljene var mange (om enn ikke uvesentlige) og debatten springende (om enn ikke ufruktbar)

Jeg skal i det følgende nøye meg å trekke fram det jeg oppfatter som det vesentligste ved dette møtet.

Sammenhengen mellom politisk modenhet og organisatorisk framgang blei sterkt understreka. Hovedtendensen var at de laga som driver best studievirksomhet, også kan oppvise den beste praksis, gjennomfører flest vellykede aksjoner og har størst organisatorisk utvikling og ekspansjon.

På denne bakgrunn blir skoleringsarbeidet ei hovedoppgave for organisasjonen i tida framover. Sentralstyret må på en bedre måte

fortsettes neste side.

P R E S S E M E L D I N G .

En rekke sørlandsaviser har i de siste dager brakt sensasjonelle reportasjer om SUFs sommerleir på Hove, Tromøy. Bakgrunnen for det hele er at leirdeltakerne på et almannamøte har gitt uttrykk for at pressereportasjer fra debatter, foredrag o.l. ikke er ønsket.

Det skyldes nokså enkelt at de politiske spørsmål som tas opp er av en såpass intern karakter at vi før disse er avklart på høstens landsmøte finner en offentliggjøring uheldig.

Når journalister derfor blir nektet adgang har det sin bakgrunn i dette vedtaket.

Enhver avis som ønsker har fått, og vil selvsagt få, alle opplysninger forøvrig om leirens program og debattemaer.

Sosialistisk Ungdomsforbund, leirstyret

SUFs organisatoriske arbeid fortsettes.

enn hittil koordinere studievirksomheten, og må dessuten bli mere initiativrik på dette området.

Et siktepunkt med dette arbeidet må være at ideologisk debatt som er sentral og vesentlig for utviklinga av heile organisasjonen, men som kanskje oppstår i og omkring ei spesiell gruppe lag, kanalisere ut til andre lag. Dette for å unngå at skoleringsnivået f.eks. blir høyre i Oslo-området enn ellers i landet.

I denne sammenheng er det sjølsagt også nødvendig å diskutere hva vi skal diskutere, hva vi skal studere - ikke bare at vi skal auke studievirksomheten. Og viktigheten av å kunne tilby laga studiemateriell om marxismen-leninismen, slik den er viderutvikla av Mao Tse-tung blei nevnt av flere.

De brosjyrer som er utgitt av sentralstyret - om faglig politikk, fiskeripolitikk, utbygging og politisk militærneking er stort sett blitt godt mottatt. Men slike tiltak må følges opp. To aspekter blei nevnt som betydningsfulle i den anledning.

For det første vil vil stadig gjentatt brosjyreutdeling på arbeidsplassene miste sin effekt på lengre sikt om vi ikke klarer å få kontakt innafor bedriftene, slik at vi mer direkte enn vi nå ellers er i stand til, kan forsvare brosjyrenes innhold og mer systematisk kan utnytte den sympati vi vinner på slik propagandering.

For det andre er det uhyre viktig at de enkelte lag følger opp slike sentrale intiativ med lokale aksjoner som tar utgangspunkt i konkrete forhold eller konkrete aksjoner på de forskjellige steder. Slike lokale tiltak vil ofte være av større betydning i interessekampen enn brosjyrer eller lopesedler som er så generelt utforma at de kan gjelde for heile landet.

Det er i det heile nødvendig å utvikle enn langt j klarere strategi for vårt faglige arbeid enn vi hittil har hatt. Dette arbeidet har vært prega av sporadiske tiltak, som utdeling av brosjyrer og lopesedler, noen få demonstrasjoner, men ikke noe særlig mer. Vi må nå mer systematisk summere opp hva vi har oppnådd med dette, analysere hvor vi står og trekke opp ei klarere og mer målretta linje for dette organisatoriske arbeidet i klassekampen.

Sigmund .

REDAKSJONELT.

Redaksjon: Mons , Svein , Astor , Alf og Pål . Redaksjonen vil takke Audun for hjelpen med dette nummeret av Revolusjonens Røst.

VI HAR MARXISMEN-LENINISMENS VÅPEN MED KRITIKK OG SELVKRITIKK.
VI KAN KVITTE OSS MED DÅRLIGE VANER OG BEHOLDE DE GODE.

Mao Tse-tung.

E N S Ø R G E L I G V I S E

I sekretariatet
der kan de dyktig prate
De har slik sympati
når tungen er på gli
med modig kamp og dristig tross
og vil så gjerne lede oss
i sekretariatet.

I sekretariatet
der er de ikke late
Å nei, de henger i
med innbitt energi
og skriver i en protokoll
protester imot tvang og vold
i sekretariatet

I sekretariatet
de dyrker klassehatet.
Der vil de oss befri
fra nød og tyranni
og avgjort sette makt mot makt
Det er så sant som det er sagt
i sekretariatet.

I sekretariatet
de ligger ansvarsflate
og undgår bryderi
for landets industri.
Slik kryper de på maven frem
og fører kamp med fynd og klem
i sekretariatet.

Rudolf Nilsen.